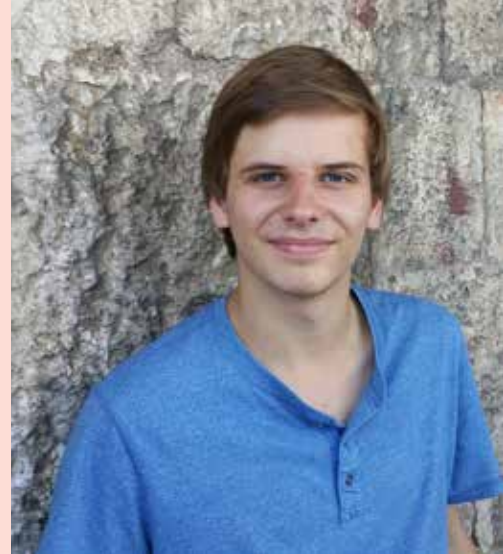

Een huwelijk van kerk en staat

Lucas Brinkhuis

Op het moment van schrijven van deze column ben ik in Lourdes. Deze Zuid-Franse plaats is bekend geworden omdat volgens het Rooms-Katholieke geloof Maria hier achttien keer verschenen is aan een molenaarsdochter. Maar Lourdes is vooral een plek waar jaarlijks zes miljoen gelovigen van over de hele wereld samenkomen om hun geloof op een bijzondere manier te beleven. Het is prachtig om te zien wat deze plek met mensen doet, hoe zij steun uit het geloof halen en elkaar ontmoeten. Mensen helpen elkaar, steunen elkaar. Religie als verbindende factor tussen mensen.

Grote denkfout

In Deventer speelt, nu ik dit schrijf, een kwestie rond de synagoge van de stad. Deze synagoge is gekocht door een horeca-ondernemer. De Joodse gemeenschap die eens in de twee weken haar diensten houdt moest uit het pand. Ik vond dat wij hier als GroenLinks iets mee moesten en eenmaal terug in Nederland vroeg ik aan mijn fractie of ik hier iets mee mocht doen. Uiteindelijk verzochten wij samen met de ChristenUnie het college te gaan bemiddelen. Het college ging niet op ons verzoek in. Pas een week later deelde het college mee toch te gaan bemiddelen.

Wanneer ik met anderen over deze kwestie praat hoor ik vaak als antwoord: 'Ja, maar de scheiding tussen Kerk en Staat'. Een interessante uitspraak omdat je hiermee impliceert dat je een Joodse gemeenschap niet zou mogen helpen omdat dit een kerk is en de gemeenteraad een staat. Naar mijn mening zit hier een grote denkfout. Religies zijn onderdeel van onze cultuur. Veel van onze waarden en veel van onze historie is gebaseerd op, of heeft te maken met religie. Niet alleen het jodendom en christendom, maar ook

bijvoorbeeld de islam. Veel religieuze instellingen doen daarnaast activiteiten zoals het geven van voorlichting aan mensen om de weg te vinden binnen bureaucratie en sociale regelgeving of ze bieden concrete hulp aan vluchtelingen. Activiteiten die perfect in lijn zijn met de waarden van GroenLinks. Ik zie geen enkel probleem in het geven van geld aan religieuze instellingen door overheden, speciaal voor deze activiteiten.

Levende geschiedenis

Is het niet raar dat we wel een synagoge als gebouw, maar niet de Joodse gemeenschap die erin zit zien als historisch erfgoed? Is een organisatie die al jaren hetzelfde doet en daarbij ook nog eens positief bijdraagt aan de maatschappij niet een prachtig voorbeeld van levende geschiedenis? Historisch erfgoed zou niet alleen over gebouwen moeten gaan, maar ook over de mensen die bij de gebouwen horen. Natuurlijk kunnen gebouwen een nieuwe bestemming krijgen, maar als een gemeenschap en een gebouw zo onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, moeten wij dat ondersteunen. Zo komen wij op voor de cultuur en de levende geschiedenis.

Zelf ben ik opgegroeid in een Rooms-Katholiek gezin met veel aandacht voor wat er in de maatschappij gebeurt. Zo ben ik doorgegroeid naar de politiek, maar nooit mijn religie uit het oog verliezend. Kerk en staat zien als twee dingen die elkaar kunnen ondersteunen in plaats van elkaar bestrijden, dat is voor mij een vanzelfsprekendheid. Pas toen ik meer mensen binnen GroenLinks leerde kennen ontdekte ik dat dit absoluut niet voor iedereen zo geldt.

Een prachtig voorbeeld van samenwerking tussen kerk en staat is de Sant'Egidio-gemeenschap in Apel-

'Historisch erfgoed zou niet alleen over gebouwen moeten gaan, maar ook over de mensen die bij de gebouwen horen'

doorn. De Sant'Egidio-gemeenschap is een internationale katholieke gemeenschap met als doel het helpen van de armen. In Nederland is deze gemeenschap op drie plaatsen actief. In Apeldoorn heeft de gemeenschap een kledingbank en deelt maaltijden uit aan dak- en thuislozen. Het overgrote deel van het benodigde geld komt van donaties, maar ook de gemeente Apeldoorn subsidieert de gemeenschap met zesduizend euro per jaar. Zelf heb ik eens geholpen bij het kerstdiner van deze gemeenschap. Het was prachtig om te zien hoe dak- en thuislozen in Apeldoorn een avond geen zorgen hadden maar een heerlijk kerstmaal kregen. Dit soort initiatieven zijn prachtig en of ze nou religieus of niet-religieus zijn, ze verdienen het om ondersteund te worden. Een religieuze instelling als sociale partner.

Gezamenlijke doelen

Mijn advies aan elke GroenLinkser: ga niet krampachtig om met de 'scheiding tussen kerk en staat'. Ga niet uit principe elke samenwerking tussen gemeenten en religieuze instellingen uit de weg. Kijk hoe je elkaar kunt aanvullen en samen kan werken om gezamenlijke doelen te bereiken. Vaak hebben kerk en staat hetzelfde doel: ga voor dat doel!

Lucas Brinkhuis is student katholieke theologie, fractielid van GroenLinks Deventer (als opvolgend raadslid) en voorzitter van DWARS Overijssel.